

Կաթուղիկոսական իշխանութիւն, մանաւանդ ազգեցիկ Տ. Ներսիսի վայելէր անշուշտ զապահովութիւն յաղթանակի ցորչափ ոչ էր տղէտ ի վարչականութեան եւ ոչ տկար ըստ ամենայնի ի դիւնադիւտութեան, ի վերայ այսր ամենայնի դժուարանայր յաղթել ջանից բազմաթիւ կուսակցաց Կարապետ Եպ. -ի զոյգ ընդ կեղծ-պաշտպանութեան կառավարութեան :

Բազումք ի գործակալաց եւ ի պաշտօնէից եւ առաւել կարեւոր անդամք քննիչ Մասնաժողովոյ էին ի կողմն Կարապետի՝ թէ եւ ոչ բացայայտ, զորոց ոչ տղիտանայր իսպառ Տ. Ներսէս Կաթուղիկոս։ Մանաւանդ զի յաճախ ստուարանայր քննութիւնն բծահինդրական խնդրովք, եւ հետի յարդարութենէ եւ ի ճշմարտութենէ։ Գիտէին մանաւանդ եւ զանցս եւ զարդիւնս Առաջնորդութեան Ներսիսի Կաթուղիկոսի ի նմին իսկ վիճակի թիֆլիզու զոյց ընդ արդեանց Կաթուղիկոսութեան, զչարաչար զեղծմունս, զյափշտակութիւնս, ըզձարտարահնար կաշառակուլութիւնս, զվատնումն վիճակալին եւ եւ կեղեցական եկամտից ընդ էջմիածնականաց՝ եւ այն յաճախ յօդուու ի պէտս ազգականաց, սիրելեաց եւ հածոյակատար բարեկամաց իւրոց, ոչ տալով եւ զտեղեկութիւնս անհրաժեշտս եւ զհաշիւս Սինօդի էջմիածնի, թեմական Ատենի եւ ոչ այլ ումեք, եւ այսպէս կորչէին եւ կորեան մեծապումար գրամք եւ եկամուտք Ս. էջմիածնի, վիճակին եւ եկեղեցեաց, ոմանց կտակաց եւ այլոց՝ ոչ ցուցեալ զհաշիւս եթէ յո՞ր կամ որպիսի՛ պէտս ուղղեցան կամ շուայլեցան։ Թողցուք յիշել զիոխանցումն եկեղեցական կալուածոց եւ գիւղօրէից յանուանրս ազգականաց ընդ հնարովի պատրուակօր։

Գիտեր քաջ Կարապետ վարդապետ Շահնազարեան զայս ամենայն, եւ առանց ըմբռնելոյ զիսկական նպատակ եւ զհեռատեսութիւն պատրուակեալ (ընդէկմ ուլսական կառավարական պաշտպանութեան, զորպիսի վայելէր երբեմն եւ ինքն Ներսէս մինչեւ էանց Ս. էջմիածնին ընդ նահանդին Արարատեան ընդ իշխանութեան ուլսաց), առթիւ իւիք տայ կարծիս ինձ ըստ արդարութեան եւ ըստ համոզման իւրոյ ի պատասխանի Ներսիսի։ Յորմէ խոժոռեալ Ներսիսի՝ տեսեալ զի ի պաշտպանութիւն Կարապետ Եպ. -ի գիմեն բանք վարդապետին Շահնազարեան, անմիջապէս յանդիմանէ զնա ասելով։ «Կարապետ վարդապետ, բերնիցդ ախ է հոտում» (հոտի ախ ի բերանոյ քում-մէ), եւ Շահնազարեան անդէն յանդգնի յաւելուլ զպատասխանի, թէ «վեհափառ Տէր, Զեր բերնից էլ սխտոր է հոտում»։ Եւ գիտացեալ զբարկութիւն եւ զլրէժինդրական բարս Ներսիսի, ի նմին զիշերի ի գաղտնի ել և փախեալ Կարապետ վարդապետ Շահնազարեան ի Տըփ-

խեաց անցեալ ընդ Բամբակաձոր եւ ընդ Աղեքսանդրապօլ (Գիւմրի) ի սահմանս թուրքիոյ, թէպէտ եւ Տ. Ներսէս Կաթուղիկոս փութացաւ գրել Պատրիարք-Եպիսկոպոսի կ. Պօլսոյ եւ պահանջեաց վերադպուցանել առ ինքն զՇահնաղարեան, այլ ի նանիր: Խոյս ետ Շահնաղարեան եւ էանց յԵղիստոս եւ անդի յԵւրոպա ըստ խորհրդոց բարեկամաց իւրոց: Թողումք այլում պատեհ առթի զանցս Կարապետի որ ի կ. Պօլս:

Հարկ է յաւելու խոստովանել, զի ոչ սակաւ էին մեղապարտութիւնք Կարապետի, մանաւանդ ի գործս դաղթականութեան Հայոց ի Կարնոյ եւ ի շրջակայից, ի յափշտակութիւնս արծաթեղինաց, զգեստուց, դրամոց, ձեռագիր մատենիդ վանօրէից եւ եկեղեցեաց առթիւ դաղթականութեան, սակս կուրամիտ եւ անհեռատես ծառայութեանցն ի նպաստ ուսւաց, յորպիսիս ոչ արդարանայր եւ Ներսէս մահաւանդ առաւել ծանրանային պատասխանատուութիւնք եւ դատապարտութիւնք, եթէ արեցուք ի քննութիւն, ի բաղդատութիւն եւ ի վճիռ, սակայն ոչ էին ծանրակշիռ եւ նշանաւոր ամբաստանութիւն ըստ նորոգ քննութեանդ, եւ ոչ վայելէր Կաթուղիկոսի հետեւել ամօթարեր վրէժինդրութեանց եւ ապարդիւն ժամակաճառութեանց՝ բարձի թողի արարեալ զկենսական խնդիրս եւ դպէտս Եկեղեցւոյ և Աղդի: Ըստ այսմ աղա տարբե՞ր էին եւ օտարոտի առիթք վրէժինդրութեան Ներսիսի, որպէս տեսցի ի ստորեւ:

Յաւուրս Կաթուղիկոսութեան Տ. Եփրեմայ եւ Առաջնորդութեան Կարապետ Եպ -ի ի Կարին, յորժամ էր Ներսէս Եպիսկոպոս ի թեմակալութեան Վրաստանի եւ Իմէրէթի (Թիֆլիդ), պատճառեալ Ներսիսի զնորոգութիւնս Էջմիածնական կարուածոց որ ի Տփիսիս, խնդրէ Հասուցանել ինքեան զիջմիածնական զարդիւնս եւ դրամս որ ի Կարնոյ եւ ի շրջակայից: Որում պատասխանէ Կարապետ Եպիսկոպոս եւ ինդրէ զհրաման-կոնդակ կամ զդիր Վեհ. Հայրապետի առ ի Հասուցանել ինքեան Ներսիսի զպահանջեալ դրամս: Եւ այսպիս մնայ ապարդիւն թուղթ Ներսիսի:

Դարձեալ, Ներսէս ի կաթուղիկոսանալ իւրում, յորժամ Հաւաքեալ էին Եպիսկոպոսունք, թեմակալու, ընդ որս եւ Կարապետ Եպիսկոպոս, առթիւ կաթուղիկոսական օժման (Պ), Ներսէս յայտնէ զիջ եւ զնպատակ իւր առ ի մերաբանալ զաւերակ առուս Տարմայի ի պէտս ոռոգման մեծատարած Հողոցն ամայի մնացելոց ի Վաղարշապատ զեղջ ի Հարաւային կողմ եւ հանդէպ Ա. Հոփիսիմեանց վանուց՝ չուրջ զարօտառեեօք, մինչեւ ցահամանս Խանգարած Եկեղեցի անուանեալ վանուց Ա. Լուսաւորիչի աւերակ մնացելոց ի դարուց հետէ: Տարածու-

թիւն ամայի հողոց հասանէ ց400 խալուարաշափ : Եթէ նորոգէր Տալմա առու առեալ զջուր ի Հրազդան գետոյ , ի սահմանս եւ մերձ Երեւանայ՝ ըստ հնոյն ոչ միայն ոռողանէր զհողսդ եւ արդիւնաւորէր յոյժ , այլեւ նպաստէր այգեաց եւ այլոց պիտոյից Ս . էջմիածնի : Միանդամայն դիւրագոյն էր յանժամ յաղթել կառավարական նենդամը տութեանց և թելարութեանց որոց ունկնդրէին մահմէտական-պարսկէ բնակիչք սակաւաթիւք եղեալքն ի չէնս ճանապարհաւ Տալմայի եւ ի մերձաւորագոյն յեղերս Հրազդան գետոյ (Զանգի) :

Կարապետ Եպ . ինդրէ ի Ներսիսէ յանձնել ինքեան զնորոգութիւն Տալմայի եւ զլերահաստատութիւն առուի ի շինել սեփական արդեամբ իւրով առանց պահանջելոյ զլանկ մի անդամ ի Մայր Աթոռոյ : Խոկ Ներսէս Կաթուղիկոս պահանջէ յանձնել ինքեան զդրամս համաձայն գնահատութեան մասնագիտաց արուեստաւորաց եւ ինքն տացէ շինել : Եւ Կարապետ մերժէ քաղաքալիրութեամբ իմն , գիտացեալ քաջ , զի Ներսէս ունէր վատնել յայլ պէտս , հնարեալ զայլ եւ այլ առիթս :

Յաւել ի վերայ այսպիսեաց անձից եւ զինդիրս կուսակցականս ըստ անցելոց եւ ըստ նորոց յընտրութիւնս եւ ի գործս Կաթուղիկոսաց , ընդ անձնական կրից , որք բաւական լիցին այլեւս մեկնել զառութս եւ զոգի պատրուակեալ նախանձախնդրութեան եւ ուղղամը տութեան Ներսիսի :

Ասացուք ի միակադի : Ուր ուրեմն յաջողեցաւ Ներսիսի տապալել զԿարապետ՝ արդարեւ գո՞րծ մեծ՝ բարձիթողի արարեալ զկենսական շահս Ազգի եւ Եկեղեցւոյ Հայաստանեաց , միանդամայն Մայր Աթոռոյ , զողցես համաձայն դիւնագիտական խարդաւանութեանց իշխան Վորոնցովի եւ կնոջ նորա : Սակայն կամիմք համառօտել զբանը մեր , թէպէտ բազում են այսպիսի անցք եւ գործք Ներսիսի արժանիք հետազօտութեանց , քննութեանց եւ զատապարտութեան , եւ մեք ոչ կամիմք ընդհատել ընդ երկար զշար պատմութեանս :

Մինչ այս , մինչ այն ետես Վեհ . Տ . Ներսէս Կաթուղիկոս , զի Երկարագդի գործ քննութեանդ , եւ սպասեալ մնացին երկոքին եպիսկոպոսացուք , Գէորգ ի Պրուսայէ եւ Դաւիթ ի Ս . Երուսաղէմէ , որ յախուռն բանիւք պահանջէր զվճռական պատասխանի , խոստացաւ սոցա փութալ երթալ ի Ս . էջմիածին , եւ յետ եպիսկոպոսական ձեռնադրութեան վերադառնալ ի նորոյ ի Թիֆլիզ , եւ շարունակել զֆննութիւն եւ զդատ Կարապետ Եպիսկոպոսի :

Գէորգ Հաւասարապէս էր սիրելի Ներսիսի եւ Կարապետի , ընդ որս տեսակցէր յաճախ : Խոկ Ներսէս յաւելեալ օր աւուր զհամարում

իւր եւ զվատահութիւն, յաւուր միում ասէ պարզապէս, եթէ «Հակառակ գայթակղեցուցիչ թղթոց Մատթէոս Պատրիարք-Եպիսկոպոսի կ. Պօլսոյ՝ հաւանեալ եմ յոյժ ընդ վարս, ընդ բարս, ընդ խոհեմութիւն եւ ընդ փորձառութիւն քո»։ Մերթ Գէորգ անպատճուակ իմն բանիւք պարզէր զկարծիս իւր ըստ խնդրոց ոմանց առ Ներսէս, որ եւ հաւանէր : Օրինակ իմն :

Գիտացեալ եւ հետազոտեալ Գէորգայ, զի Հայք ստիպեալ են գընոյ առնուլ ի ոռւս արտօնատէր-կապալառուէ զմոմս ի պէտս եկեղեցեաց, մինչ պարտ էր Հայոց ինքնին պատրաստել զմոմս ի շահս եկեղեցեաց իւրեանց, որպէս առնեն եւ ազատ են Հայք ի Թուրքիա, առաջարկէ ներսիսի արդիւնաւորել զայս ինդիր յօդուտ եկեղեցեաց Հայոց : Հաւանի ներսէս, եւ պատուիրէ Գէորգայ ասել զայս բան ի ներկայութեան իշխան Վորոնցովի, որպէս եւ ասէ, յաւուր միում տարեալ ընդ իւր զԳէորգ առ Վորոնցով։ Եւ յետ ոչ բազում ժամանակաց յաջողի ներսիսի կարգադրել զայս ինդիր՝ հաստատեալ զհայկան մենապաճառ մոմի յատուկ վասն եկեղեցեաց Հայոց ի Կովկասեան սահմանս, որ շարունակէ մինչեւ ցայսօր եւ ապահովէ զոչ սակաւ շահս ի պէտս թեմօրէից եւ եկեղեցեաց Հայոց :

Միանդամ ներսէս ի տեսակցել իւրում ընդ Գէորգայ առթիւ իւրք, պարծի, զի ինքն է՝ ալթը նէմաաք փարթիին, կարծելով զի Ալթը ձեմաաք նշանակէր զլից ազգ։ Գէորգ բացատրէ նմա, զի ոչ պատուաբեր է տիտղոսդ, որ նշանակէ զլից ժողովուրդ կամ զտնախումբ (օտալար), եւ պատմութիւնն պարզէ զինդիրդ, զի Յովլակիմ եւպ. Պրուսայու՝ յաւուրս թագաւորութեան Օսմ. Ֆէթիկ Սուլթան Մէջէմմէտի յառնուլ նորա զմայրաքաղաքն կ. Պօլիս եւ ի փոխադրելն անդր զգահն կայսերական, ըստ հրամանի նորա տեղափոխի ի Պրուսայէ ի կ. Պօլիս տարեալ ընդ իւր զլից տունս Հայոց, որք ոչ էին իսկապէս տունք, այս օտալար անուամբ խանէ իրրեւ զվանս բաղկացեալ ի բազում սենեկաց յաճուկ միայարկից, յորս բնակիին ըստ Հնոյ սովորութեան բազում բնտանիք, որոց թիւ անցանէր յաճախ առաւել քան դյիսուն, որպէս եւ վեց տունէ ըստ անուանց այլաձեւ տանց իւրեանց որ ի կողմն Մուրատիէի Պրուսայու՝ հիմնեն րդոնյնչափ տունս ՕՏԱԼԱՐ (սենեկակը) անուամբ, եւ ի վերայ նոցակարդէ Սուլթան Մէջէմմէտ ի բարթիիք - Պատրիարք զՅովակիմ Եպ. դսիրելին իւր ի հակակշիո Յունական Պատրիարքին :

Մթափեալ ներսիսի ի բանիցդ Գէորգայ, փութայ մերժել եւ առել զտիտղոսդ :

Արդ՝ ներսէս հաւանեալ յաւէտ ընդ խոհեմութիւն Գէորգայ ջա-

նար սիրաշահել եւ միսիթարել զսա, այցելէր երբեմն ի սենեակ սորա, յաճախ տանէր ընդ իւր կառօքն կաթուղիկոսական ի շրջելն եւ յայցելելն այսր անդը, սակայն կամեցաւ այլեւս փութաւ վերադարձուցանել զնա եւ զընկերն եպիսկոպոսացու: Վասն որոյ սկսաւ տեսանել ըդպատրաստութիւնս կարեւորս առ ի լինել ուղւոյ:

Համաձայն հրամանի նորին Վեհավառութեան եւ Հայրապետի եկեղեւ հասեալ էին մեծադիր-ուղեւորական կառօքն կաթուղիկոսական հանդերձ վեցիւք կառածիովք եւ այլովք երիվարօք եւ բեռնակրօք ի Ս. էջմիածնէ, ունելով եւ զյատուկ կառապանս եւ գձիապահ: Ս. Հայրապետ առանց պահանջելոյ զձիս կառաց յարքունական սուրիան-դակութեանց եւ ի պաշտօնական իջեւանաց (ստանցիա), էջմիածնական միջոցօք ել ի ճանապարհ ըստ պատշաճի ի 24ն Յունիսի (1848), առեալ ի կառս իւր գրէորդ վարդապետ զսիրելին իւր նորածանօթ, զրաղելով ընդ նմա ի շահեկան խօսակցութիւնս եւ ի զրոյց զճանապարհացն: Հարկ է յաւելու, զի Հայք գիւղօրէից գտանելոց զճանապարհաւ ընդ որ անցանէր Վեհ: Հայրապետ, սկսեալ ի Տփխեաց, զանիսեալ զձորն եւ զդժուարանց լեառն Տէլինանու, մինչեւ ցՍ. էջմիածնն, հանդերձ գործակալովք եւ եկեղեցականօք փութացին դիմաւորել ըստ սովորութեանն կարգի Սրբութեան նորին ըստ արժանոյն, ուղեկցեալ ըստ իւրաքանչիւր սահմանս:

Յետ անցանելոյ զլեառն Տէլիմանու, որոյ յարեւելեան-Հարաւային կողմն է լճակն Գեղամայ և անապատն Սեւանայ, հասեալ Վեհ: Հայրապետի հանդերձ իւրայնովք ի 26ն ամսոյ, եմուտ հանդիսիւ յանապատն եւ գիշերեաց անդ:

Էին յայնժամ յանապատիդ հռչակաւորի վեղարակիրք առաւելքան զ15 ընդ վանահօր, եւ խառն Միաբանք եւ աշխատաւորք առաւելքան զ30, եւ ծառայէին եւ պաշտէին ըստ հնոյ կարգին զպարտս իւրեանց, այլ տկարանային քալովել եւ հովուել զժողովուրդ շրջակայից իւրեանց (Գեղարքունուոյ), թէպէտ ոչ մուանային պահանջել եւ մթերել գհողեւոր եկամուտս իւրեանց եւ զպտղիս: Թուի մեզ, զի էր յանժամ գժտութիւն ինչ յանապատի, որ առթէ զզայրոյիթ նորին Սրբութեան, միանդամայն արտասանէ ի կարգի բանից իւրօց եւ զայս իբրեւ յանդիմանական, եթէ «քարոզ էր զի եթէ ուտէիք զմիս չորքստանւոյ քան զմիս մարդոյ»: - Ունի անապատդ հանդէպ իւր յեզերս լճակի զհայրնակ գիւղ մի սեփական Գոմանոց անուն: Ի յաջորդ աւուր շարունակեաց Վեհ: Հայրապետ զճանապարհ իւր եւ ի 28րդ աւուր ամսեան եմուտ հանդիսիւ մեծաւ ի քա-

զաքն Երեւան, գիշերեաց ընդ Գէորգայ հիւրասիրեալ ի տան Սիմեոն Սուլթանի (Գեղամեան) :

Էր 1 Յուլիսի, Վեհ Հայրապետ եհաս եւ եմուտ ի Ս. էջմիածին ըստ սովորական կարգի եւ թափօրով եկեղեցականաւ :

Եցն ամսոյն սկսաւ ջերմել Գէորգ վարդապետ, որպէս ջերմէին Պետրոս վարդապետ եւ սպասառոր իւր : Զոր լուեալ Ս. Կաթուղիկոսի՝ փութայ ի 11 Յուլիսի, ի Կիւրակէի ի բարիկենդանի պահուց Վարդապետի, ձեռնադրել զԳէորգ եւ զԴաւիթ Կարնեցի - միարան Ս. Երուսաղէմի - զՎարդապետս յԵպիսկոպոս համաձայն կանոնի եւ արարողութեանց Հայաստանեաց Ս. Եկեղեցւոյ :

Միանդամայն յորդորէ զԳէորգ նորապսակ Եպիսկոպոս եւ զԴաւիթ Եպիսկոպոս, որ ազատ մնայր ի ջերմախտէ, փութալ ելանել յուղի եւ օդափոխութեամբ ազատել ի հիւնդութեանց, ըստ որում էր տակաւին օդ էջմիածնի տապագին եւ ծանր յոյժ յամառայնի :

ԳԼՈՒԽ ԺԴ.

ՅԱՂԱՔՍ ՄԵԿՆԵԼՈՅ ԳԷՈՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ Ի Ս. ԷՃՄԻԱԾՆԵ
ԵՒ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼՈՅ Ի ՊՐՈՒՍԱ.

Համաձայն յորդորանաց Տ. Ներսէս Կաթուղիկոսի, եւ առանց մատուցանելոյ զառաջին Ս. Պատարագ Եպիսկոպոսական ի Ս. Սեղանուջ իջման, դժուարութեամբ իմն նստաւ Գէորգ Եպ. յԵրիվար եւ մեկնեցաւ ի Ս. էջմիածնէ ի 14ն ամսոյ, եւ դանդաղ գնացիւք հասանէ եւ մնայ յՕշական գեղջ Հայրապետանոցի, որ իբր 1-1½ ժամաւ հեռի գտանի ի Ս. էջմիածնէ ընդ հիւրս-արեւելս :

Ի յաջորդ առուրն գիշերէ յԱշտարակ գեղջ, որ հեռի է յՕշականէ իբր միով ժամաւ :

Այսպիսի գնացիւք տակաւ առ տակաւ հատեալ զուղին, անցեալ ընդ Ապարան գաւառակ օդասուն յարեւելեան ստորոտս Արագածու, ի 18ն Յուլիսի հասանէ յԱղեքսանդրապօլ - Գիւմրի քաղաք ի ներքին Շիրակի : Կացեալ յԱռաջնիրդարանի զաւորս ինչ տայ դարմանել զանձն, որ տկարացեալ եւ թուլացեալ էր յոյժ : Միրական Աղայն ոչ մոռանայ զԳէորգ Եպ. :

Ողի առեալ գոյզն ինչ, ի 28ն Յուլիսի մեկնի եւ ուղւոյ լինի եւ անտի շարունակէ զճանապարհ իւր հանդարտ իմն ուղեղնացութեամբ սակս տկարութեան անձին, որ տակաւ բարեփոխէր :

Անցեալ Գէորգ Եպ. -ի ընդ Ախուրեան գետ եւ գիշերեալ ի բազում գիւղօրայս սկսեալ յարեւմտեան սահմանաց Կարուց, եհաս ի Կարին,

յորմէ ի Բաբերդ, եւ անդի ի Տրապիզոն ի 22ն Օգոստոսի, եմուտ անդ ի Մաքրանոց (Քարանթին) :

Աւարտեալ զպայմանաժամ մաքրանոցական, եւ յետ վաճառելոյ զերիվար իւր եւ զաւելորդ կազմածս ուղեւորականս, իօն Սեպտեմբերի նստաւ ի չոգենաւ, հհաս ի Կ. Պօլիս յջն ամսոյ, եւ գնաց ի տուն իւր առ ի հանդիստ առնուլ զաւուրս ինչ, ոչ մոռացեալ զպաշտօնական պարտաւորութիւնս հանդէպ Պատրիարքարանի եւ բարեկամացն :

Յաւուրս յայսոսիկ ծանրացեալ էին դժգոհութիւնք եւ ամբաստանութիւնք զՄատթէոս Եպ.՝Պատրիարքէ, եւ Ամիրայք եւ երեւելի ազգայինք յորդորէին զնա առ ի հրաժարել ի պատրիարքութենէ, որպէս եւ ի 12ն սեպտեմբերի, զնացեալ յատկապէս առ Մատթէոս խնդրեցին հՀրաժարական նորա, որ մերժեաց, միանդամայն ջան կալաւ յուղել զփոռվութիւնս եւ զերկպառակութիւնս, մինչեւ եկն պաշտօնական ոմն ի Բ. Դրանէ Օմ. Կայսերական կառավարութեան, պահանջեաց եւ ընկալաւ յետս զնշանն պատրիարքական, եւ այսպէս հրաժարեցուցին զնա ի պատրիարքութենէ ի 16ն սեպտեմբեր ամսոյ :

Ի նմին աւուր եկին պարագլուխ ամիրայք եւ գլխաւորք Ազգի առ Գէորգ Եպ.՝ կամեցեալ ընտրել եւ նստուցանել զնա ի պատրիարքութիւն, որոց ետ սա զպատասխանի բացասական, մինչեւ շարժել ըզգարմանս նոցա եւ զայրոյթ: Իսկ յամսեան Հոկտեմբերի ընտրեցաւ ի նորոյ Յակոբոս Արքեպիսկոպոս Առաջնորդ Ամասիու - Մարտուանու ի Պատրիարք, յամսեանն Նոյեմբերի հհաս ի Կ. Պօլիս եւ ստանձեաց զպաշտօն պատրիարքութեան ըստ սովորական կարգի:

Կազդուրեալ ոչ սակաւ Գէորգ Եպ.՝ կամեցաւ ոչ սակաւ մնալ ի Կ. Պօլիս, ի 28ն Սեպտեմբերի մեկնի եւ աստի, ուղեկցութեամբ հրամակացն եկելոց ի Պրուսայէ, գիշերէ ի Կէմէյիկ յունական գիւղաքաղաք-նաւահանգստի, եւ ի յաջորդ աւուրն ուղղէ զուղին ի Պրուսա:

Խնդացեալ եւ ոգեւորեալ Հայոց Պրուսայու, դիմէին ընդ առաջ նորապսակ թեմակալ Առաջնորդի իւրեանց, բազումք եկեալ էին ի Կէմէյիկ, որք ստուարացեալ էին յԱթըճըլար, բազումք հետիոտս ևկեալ: Անդ եղեալ էին զվրանս, և հանդիստ էառ Գէորգ Եպ., վայելեալ եւ զպատրաստութիւնս ինչ ըստ սովորութեան Պրուսացւոց:

Մեկնկալ եւ անդի ուղեկցութեամբ ոմանց քահանայից, իշխանապետաց եւ իշխանաց ազգայնոց ընդ բազմութեամբ համակիր եւ եռանդալիր ժողովրդեան Հայոց, եմուտ ի քաղաքն Պրուսա: Էին ընդ Հայոց եւ ոմանք նշանաւոր անձանց օտարազգեաց, որք սիրէին եւ պատուէին զԳէորգ: Ի մերձենալ ի սահմանս Եկեղեցւոյ ի Սէք-Պաշը

թաղի՝ մտեալ ի տուն ուրումն իշխանապետի, զգեստաւորեցաւ Ս. Գէորգ, եւ այսպէս կանգնեալ ի գլուխ մեծահանդէս թափօրի եկեղեցականի՝ ընդ ամփիովանեաւ՝ ի ձայն երգոց յառաջեաց եւ եմուտ ի Ս. Աստուածածին եկեղեցի, որ զարդարեալ պանծայր լուսավառ ընդ գալուստ փեսայի իւրոյ:

Անդ էր տեսանել զբազմութիւն Հայոց ի փողոց, ի տունս, յանց եւ ի մէջ եկեղեցւոյ, որք արտասուալից բարձեալ զաղաղակս հրճըւալիցս գոչէին զկեցցէս և թնդացուցանէին զօդս: Եռայր ժողովուրդ մեծաւ իմն ոգեւորութեամբ, եւ զողցես իրը երկամեայ կարօսութիւնն մղէր զնոսա ի չափազանցութիւնս ի համակրական ցոյցս:

Յետ Ուրախ եղէ սաղմոսի ի մէջ եկեղեցւոյ, փոխադարձ արտասուօք լցեալ՝ դարձաւ Գէորգ Եպ.առ ժողովուրդ, օրհնեաց զամենեսին զեկեղեցականս եւ զաշխարհականս, զմեծն եւ զփոքքն, զարս եւ զկանայս, փոխանակեաց ամենեցուն զսէր եւ զշնորհակալութիւն: Եւ խոստացեալ ի յառաջակայ Կիւրակէի խօսել ընդ երկար, թէպէտ ունէր խօսել դարձեալ ոչ աւելի քան զքսան վայրկեան կամ զկէս ժամ՝ համաձայն սովորութեան իւրում, ասաց զպահպանիշն, զձայր մեր, եւ տալով զաջ իւր կարոտակէզ խուռներամ ժողովրդեան՝ որչափ լինէր հնարաւոր, ել յԱրաջնորդարան հանդիսիւ: Եւ անդ տեսակցեալ սակաւ ինչ, օրհնեաց զներկայս եւ արձակեաց ի խաղաղութիւն:

ԳԼՈՒԽ ԺԵ.

ՅԱՂԱԳՍ ԶԵՌՆԱՐԿՈՒԹԵԱՆՑ ՈՄԱՆՑ ԵՒ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԵԱՆՑ
ԳԵՌՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Աւարտեալ սորա զքաղաքավարական եւ զպաշտօնական այցելութիւնս առ կուսակալ փաշայ, առ թեմակալ Յունաց, առ Քահանայապետ-Ազգապետ Հրէից, առ գլխաւոր աւագանի Յամանեան եւ առ հիւպատոս Անդղիական, Գաղղիական, Աւստրիական եւ Պարսկական (Սարգիս աղայ Պարոնեան) եւ այլն, փոխադարձաբար, ձեռն ի գործէարկ ոգեւորութեամբ մեծաւ, հետեւեցաւ ի նորոյ պայծառութեան եկեղեցաց, բարեկարգութեան դպրոցաց, հաւատարիմ եւ պարտաճանաչ պաշտօնակատարութեան քահանայից, ի պահպանութիւն օրինաց եւ կանոնից, ի բարձումն զեղծմանց եւ շուայլութեանց, յարդար բաշխումն արքունական տրոց, ի կանոնաւորութիւն ազգային վարչական ժողովոց, հոգաբարձութեանց եւ խորհրդոց, հիւանդանոցի, ի նորոք յաւելումն եւ ի հաստատութիւն ոմանց կանոնաց ըստ նշանատութեան եւ հարսանեաց, ըստ տօնախմբութեանց եւ ըստ չնորհաւորութեանց:

Յերկարամսեայ բացակայութեան սորա խանզարեալ էր բազում ինչ եւ յաւելեալ էին արդար դժոհութիւնք ժողովրդեանն բարեպաշտի:

Նախ՝ լրացոյց զպակասեալ անդամս երկուց ժողովոց՝ իշխանապետաց եւ իշխանաց, հոգաբարձութեանց դպրոցաց, աղքատաց եւ հիւանդանոցի, եւ հաստատեաց ըստ տեղական սովորութեան զնոր եկեղեցականն (նախ քան զհաստատութիւն թաղական խորհրդոց ըստ ներկայ Ազգ։ Սահմանադրութեան):

Վերահաստատեաց զկանոնս եւ զկարգադրութիւնս որ զդպրոցաց յաւելեալ ընդ Գաղղիարէնի, զուսմունս ազգային պատմութեան եւ աշխարհակրութեան՝ որչափ ներէին մէջոցք, յաւելեալ զնոր ձեռնհաս ուսուցիչս ի կ Պօլսոյ: Հետեւեցաւ արդիւնաւորութեան երաժշտութեան եւ ներդաշնակ երգեցողութեանց յեկեղեցւոջ: Յաճախեալ յայցելութիւնս դպրոցաց, հսկէր դասուց, բարեկարգութեան, պարիկեշտութեան եւ բարի վարուց մանկանց, կրօնագիտութեան, եւ հաւատարիմ եւ արդիւնաւոր պաշտօնավարութեան պաշտօնէից: Հետեւէր ուշադիր հայախօսութեան թուրքախօս մանկանց երկուց սեռից՝ հաստատեալ եւ ճոխացուցեալ զըրուցատրական կրթութիւնս:

Համաձայն սովորութեան Միջագեղջ Կ. Պօլսոյ շարունակելոյ ի Նեխտախինեան դպրոցէ Ալքատանացի հաստատելոյ ի բարեյիշատակ ձանիկ Ամիրայէ Փափազեան յաւել եւ հաստատեաց եւ ի Պրուսա, եւ ըստ այսմ յերեկոյս ճրագալուցաց Ս. Ծննդեան եւ Զատկի՝ մանկունք դպրոցականք ընթեռնուն զգիրս մարգարէականս՝ փոխ ի փոխ եւ կոյս առ կոյս՝ արականք կացեալ յաջակողմն բեմի, եւ իդականք ի ձախակողմն, ընդ որ ուրախ եղէ ժողովուրդ յոյժ եւ խուռներամ յաճախեաց ի Ս. Եկեղեցի, մինչ յառաջագոյն դային սակաւաթիւ անձինք յերեկոյեան ժամերգութեան եւ ի Ս. Պատարագ ի Ճրագալոյց յեկեղեցիս: Հաստատեաց դարձեալ, զի ի տօնի Սրբոց Հոփիսիմեանց եւ Փայեանեանց կատարեն դպրոցական օրիորդք եւ եթ զժամերգութիւնը ընդ Քահանայից եւ ընդ հասակաւոր դպրաց եթէ յերեկոյեան Նախատօնակք եւ եթէ յառաւօտու մինչեւ ցվերջ Ս. Պատարագի: Մոմակալք եւ փոխասացք լինէին յարականաց: Եւ այսու փառաւորէին եւ զտօնախմբութիւն Ս. Հոփիսիմեանց Դպրոցի օրիորդաց: Միանգամայն լնոյր ժողովուրդ, մանաւանդ իդական սեռն զս. Եկեղեցի:

Կանոնադրեաց եւ ընդարձակեաց զհահանգս, զի երկսեռ մանկունք յետ ճաշու պարապեսցին ի զբօսանս իրք ժամ մի՝ արականք ի պարտիզի որ առաջի Պօլսուեան Դպրոցի եւ իդականք ի ներքին բացօթեայ բակի օրիորդաց դպրոցի որ ի յետսակողմն և կից Եկեղեցւոյ:

Յաւել հաստատել զնոր եւ զլնդարձակ զմատենաղարան ի վարժարանի:

Հաստատեաց, զի հասակաւորքն գպիրք ուսցեն զշարականս ի դասատուէ (ի Պետրոս շարականագէտ եւ քաղցրաձայն վարժապետէ Քեահեաեան Պրուսացւոյ), և այնպէս երգեցւեն յեկեղեցւոչ կանոնաւորապէս եւ ներդաշնակաբար: Էին ի Պրուսա եւ այլ շարականագէտք ոմանք քաղձրաձայնք եթէ յերեւելեաց եւ եթէ յարհեաստաւորաց, հրավիրեաց եւ զնոսա յերգեցողութիւնս ի Կիւրակէս եւ ի հանդիսաւոր աւուրս:

Ետ գրգիռ եւ նախանձ բարի եկեղեցպանաց, զի ջան կալցին ոչ եթէ ի հաւասարակշուել միայն զեկամուտս եկեղեցւոյ՝ յետ վճարելոց զպայմաննեալ բաժինս ի պէտս եւ ի կառավարութիւն Դպրոցաց, տյլեւ յաւելուլ գէթ զարդիւնաբեր զմի կալուած եւ զյիշատակ ի լըրման քառամեայ պաշտօնավարութեանցն: Յորում յաջողեցաւ յաճախ:

Յորդորեաց եւ ոգեւորեաց գժողովուրդ յաճախել ի կտակարարութիւնս ի պէտս եւ ի պայծառութիւն եկեղեցւոյ, Դպրոցաց և Հիւանդանոցի:

Հետեւեցաւ հաստատել, զի ազգային բաղանիք լիցի Նասըն բաշա համամը անուաննեալ կալուածն եկեղեցւոյ, որ գտանէր ի համանուն թաղի յայնկոյս ի ձախակողմն ձորոյ Կէօֆ-տէրէի, ի կողմն որոյ սակաւաթիւ էին բնակարանք եւ բնակիչք հայոց, եւ էին դժուարութիւնք երթեւեկութեանց հայոց յայսկուսէ ձորոյն եւ ի վերին թաղի՝ անցեալ ընդ շուկայն Սէքպաշի կամ Ըրբանդը-Բէօբրիւսիւ, յուրս էին կամուրջք քարուկրեայ, վերջինն կամարակապ ունէր միանդամայն զքարուկրեայ խանութս յերկուս յեղերս ի վերայ ձորոյն-ձորահայեաց՝ եւ ի ձախակողմեան ոտին մասան ընդարձակ ի պէտս շուկուր մէջլյանէ անուաննեալ մէծի գինետան:

Սովորութիւն է ի Պրուսա, զի պառաջին շարս երկուս վերնատան կանանց՝ որոշեալ ի քառակուսի կանդունս՝ վաճառեն եկեղեցպանք, եւ որ գնոյ առնուն՝ թողուն ի ժառանգութիւն իւրացւոցն յետ մահուան իւրեանց առանց սահմանափակ պայմանի: Եւ աստի ծնանին յաճախ ի կանայս, նաեւ ի ժառանգակիցս վէճք, կոիւք, աղակակք նւ կոփահարութիւնք անդամ՝ մինչեւ առիթ լինել խանդարման յաճախ ժամերգութեանց: Լսէին բազմիցս Առաջնորդք եւ Ժողովք ազգային զդասոս նոցա:

Եւ սոյն այս խնդիր յաւէտ էր բար գայթակղութեան, միանդամայն առիթ գժուաթեանց ընդ մէջ Առաջնորդաց եւ իշխանաց հանդերձ սարօքն:

Գէորգ Եպ. ջան կալաւ նախ բառնալ իսպառ զմենավաճառ սովորութեանդ եկեղեցւոյ՝ զշարժառիթն յաճախաղէպ գժտութեանց եւ հակառակութեանց, եւ ազատ թողուլ զկանայս կանգնել խաղաղութեամբ ի վերնատան ուր եւ կամիցեն:

Հուսկ ուրեմն առաջարկեաց, զի սեփականութիւն տեղեաց լիցին ցկեանս որք զնոյ առնուն, եւ յետ վախճանի սոցա մնացեն տեղիք յազատ վայելումն հասարակաց, բաղխեցաւ եւ այս հակառակութեան եւ խոչընդութից: Վասն որոյ եթող առժամս զայս ձեռնարկ՝ արդելեալ այլեւս զվաճառումն տեղեաց կամ զիոխանցումն:

Վերհաստատեաց առաւել լնդարձակ զկանոնս նշանադրութեան եւ հարսանեաց, ի չորս կարգս վճարմանց որոշեալ, խստիւ պատուիրեալ եւ արդիլեալ ի զեխութեանց եւ ի չուայլութեանց զժողովուրդ, որք հեծէին յաճախ ընդ պարտուք յերեսաց հարսանեաց: Գոգցես ևօթնեակս ինչ տեսէին հարսանիք՝ միով եօթնեակաւ յառաջ սկսեալ, հանդերձ նուագարանօք եւ կերակրովք եւ այլն: Սահմանեաց գերիս աւուրս առնել զհարսանիս սկսեալ յերեկոյէ շաբաթու մինչեւ ցերեկոյ երկուշաբթի աւուր յորում միջոցի եւ յաւուր էր ըստ տեղւոյն սովորութեան առնելոյ քրագլերուստ, ոմանք առնէին ի միջօրէի, որպէսզի քահանայք ժամանեսցեն եւ այլոց, եւ մի՛ լիցին զժգոհութիւնք:

Արդելեաց խստիւ եւ զարբեցութիւնս որ ի հարսանիս, ի տօնաւրմբութիւնս եւ ի չնորհաւորութիւնս Ս. Ծննդեան եւ Ս. Յարութեան, յորս յաճախէին գէպք անախորժելիք, խոռվութիւնք եւ դըդուհութիւնք ի տունս եւ յընտանիս: Առաւել եղեւ նախանձախնդիր ի կրթութիւն քահանայից, որոց պատառիրէր յաճախ եւ խոհեմութեամբ հետեւել անթերի կատարման պարտուց իւրեանց, միանգամայն խօսել յանապազ, մանաւանդ յեկեղեցւոջ, ի հայմայրենի լեզու, յորում ոչ յաջողէր Գէորգ Եպ. եւ վշտանայր յոյժ, մինչեւ հարկադրել պատժել զոմանս, որ եւ այս լինէր առիթ գրգումանց եւ դըդութիւններ, ցորչափ դժուարին էր հասակաւոր անձանց ողորմելեաց ուսանել զհայախօսութիւն:

Մի միայն էր եկեղեցի Հայոց Պրուսայու եւ յայնժամ թիւ քահանայից տասն: Տունք հայոց էին մի հազար երկերիւր (բաղկացեալ իրը յ2500-3000 հոգւոյ), որք ոչ բաւականանային հոգալ զնիւթական պիտոյից քահանայից ըստ արժանւոյն, իսկ պէտք եկեղեցւոյ ոչ ներէին պակասեցանել զթիւ քահանայից: Վասն որոյ քահանայք ոմանք պարապէին յերկրագործութիւնս, ունէին եւ պահէին զայդիս, զթթենիս, արդեամբք որոց օգտէին: Հովուութիւն եւ արդիւնք պահ-

դըխտոց՝ որպէս յիշեցաք վերագոյնս՝ էին սեփականութիւն Առաջնորդի, որ յանձնէր միում ի քահանայից առ ի հովուել զնոսա. ստանայ Առաջնորդ զբաժինս ի գանձանակաց վերաբերելոց ընդհանուր քահանայից, որպէս եւ ի կտակաց: Գէորգ Եպ. յաճախ թողոյր քահանայից զբաժինս իւր, միանդամայն պատուիրէր նոցա վարել ընդ ժողովրդեան խոհեմութեամբ եւ քաղցրութեամբ ի կողովուստ եւ ի տուրս հարսանեաց, ննջեցելոց եւ այլոց: Պատժէր զորոց լսէր զբողոքս ըստ նուիրաց եւ ըստ կամաւոր տրոց, որ եւ առիթ լինէր երբեմըն զժգոհութեանց քահանայից: Ըստ մտաւորականին պակասէին քահանայից բարեկրթութիւնք քաղաքավարականք, յորպիսիս էր Գէորգ Եպ. նախանձախնդիր: Արգելոյր նոցա շրջել ի քաղաքի եւ ի մէջ ժողովրդեան՝ առեալ յուսս զվերաբիուս իւրեանց փոխանակ ագանելոյց, որպէս առնէին ռամիկք եւ հասարակ ժողովուրդք: Էին եւ այլ թերութիւնք այնպիսիք, որոց ոչ ներէր, միանդամայն յետ երրեակ խրատուց սաստէր զըմբուստ եւ պատժէր:

Այսպէս ուրեմն յառաջ վարեալ Գէորգ Եպ.-ի զինամս իւր եւ ըզ-հոգս արթնութեամբ շահէր օր ըստ օրէ զսէր եւ զհամակրութիւն ժողովրդեան, թէպէտ ոչ պակասէին եւ հակառակորդք սակաւաթիւք, կուսակիցք Գապաֆնեանց, ընդ որոց յաճախ խոժուոէր Գէորգ սակս ազգային խնդրոց, եւ Մատթէոս աղայ Գապաքճեան հետեւէր լինել ի նորոյ ներկայացուցիչ ի կառավարական ժողովս ի գիմաց Հայոց՝ մինչ չարաչար յուզեալ էր յաճախ զժգոհութիւնս Գէորգայ եւ ժողովրդեան: Եւ զի Սիմէօն աղայ Տէր-Յակորեան մէծն զզուեալ հրաժարէր ի յիշեալ պաշտօնէ, կարգեաց Տ. Գէորգ ի տեղի նորա զայլ ոք (Կարապետ աղայ Ամիրայեան), 1 Յունիսի 1849 ամի, յորմէ զրգուեալ էր Մատթէոս յոյժ եւ խարդաւանէր, դաւադրէր եւ գրգըռէր զկուսակիցս իւր ընդդէմ Առաջնորդի:

Յորժամ Գապաքճեան էր ներկայացուցիչ ի կառավարական ժողովոյ, որպէս էր եւ անդամ ազգային վարչական ժողովոյ իշխանապետաց, ջանայր արդիւնաւորել զազդեցիկ դերս յազդային գործս, կապտէր զազդային եկամուտս ինչ, խարդաւանէր ի հոգաբարձութեան աղքատաց եւ Հիւանդանոցի, խանդարէր զարգար բաշխումն արքունական տրոց գլխահարկի հաստատելոյց փոխան խարանի ի նըպաստ կուսակցաց իւրոց եւ ի զրկանս ստուարաթիւ ժողովրդեան:

Ուստի սպառեալ էին բարեկամական յորդորք եւ համբերութիւն Գէորգայ, եւ հարկեցաւ հուսկ ուրեմն չէզոքացուցանել զԳապաքճեան և յայլ գործս և ի խնդիրս, ոչ մոռացեալ յաւէտ փշրել և ըզխարդաւանութիւնս առնն ձարտարի եւ լեզուանոյց

ԳԼՈՒԽ ԺԶ.

ՅԱՂԱԳՍ ԱԶԴԵՑՈՒԹԵԱՆՑ ԴԵՐԻԳԱՅԱՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Ի ԿԱՌԱՎԱՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ.

Հստ նորոգ կարգադրութեանց եւ օրինաց Օսմ. Պետութեան համաձայն հրովարտակի կիւլիանէի բացարձակ հրամանաւ լուսամիտ եւ հպատականէր Սուլթան Մէջիտ կայսեր Թուրքիոյ հաստատեալ էր յիւրաքանչիւր նահանգու կառավարական ժողով կեղրոնական ընդ նախազահութեամբ կուսակալ վաշայի, եւ վարէր զընդարձակ իրաւունս ըստ վարչականին, ըստ տնտեսականին, ըստ դատականին եւ ըստ այլոց ինդըրոց բազմապիսեաց :

Էին ի նմա ներկայացուցիչք յիւրաքանչիւր ազգաց հպատակաց, թէպէտ ստուարաթիւ մեծամանութիւն անդամոց ժողովոյ բաղկանայր ի Մահմէտականաց, ունելով զայլ եւ այլ դիրս պաշտօնականս պահ եւ այլ անուամբք :

Առաջնորդք եւ ազգապետք հպատակ ազգաց էին բնական անդամք ի ժողովի անդ ըստ նորոգ օրինաց պետութեան, առանց ստանալոյ դուռնիկ ինչ եւ զծախս ի գանձարանէ պետութեան :

Հստ այսմ կանոնի եւ կարգադրութեան՝ ուրեմն ստանձնեալ էր Գէորգ Եպ. եւ վարէր զանդամակցութիւն նահանգային ժողովոյ (վերայէթ իտարէիսի մէճլիսի), իրրեւ զԱռաջնորդ Հայոց, եւ պաշտպանէր զշահս Հայոց ոչ միայն վիճակի իւրոյ, այլ եւ ընդարձակագոյն համայն նահանգին, յորում էին վիճակի կուտինայու, նիկոմիտայ, Պանտրմայու եւ նման ինչ յԱնկիւրիոյ եւ ի Զմիւռնիոյ ըստ ժամանակին :

Պահէր Գէորգ եւ զսիրալիր յարաբերութիւնս ընդ կուսակալ վաշայից եւ ընդ Օսմանեան աւագանոյ, որպէս նաև ընդ այլոց ազգաց եւ Ազգապետացն մանաւանդ ընդ Յունաց եւ Հրէից :

Եւ ի կարեւոր դէսու համարձակութեամբ իմն պարզէր Տ. Գէորգ զիւր կարծիս առ նոսա եւ ի ժողովս : Առանց խարութեան պաշտպանէր եւ զՕսմանցիս եւ զՅոյնս, զՀրեայս եւ զայլս, ուստի սիրելի դանձն կացոյց բազմաց օտարաց : Սիրէին յոյժ եւ կուսակալք զսա, եւ ախորժ իմն հաճութեամբ ունկնդրէին խորհրդոց եւ կարծեաց սորա :

Յաւուր միում առթիւ իւիք յուզէր ժողովն կառավարական զիւրնդիր ինչ վարչական ընդգէմ ոմանց պաշտօնէից եւ վիճարանէր : Կուսական Նամըզդ վաշայ՝ այր զինուրական, արթուն, ժիր եւ խիստ մնայր եւ եթ եւ ունկնդրէր : Տեսեալ Գէորգայ զաշառութիւն ժողովականաց, որ պայմանեալ միացեալ էին կանխաւ, եւ ոչ զօդուտ ժո-

զովրդեան կամ պետութեան պաշտպանէին, եւ զհակառակ կարծիս եւ յամառեցաւ։ Յորմէ զայրացեալ միոյ անդամոյ մահմէտականի քէօր (միականի) շէյլ կոչելոյ, անարգէ դէկորդ եւ զայս՝ ասելով. կրմէնի ինատը քուրտու եւ կրմէնի ինատը իւրէմիշ (կալաւ հայկական յամառութիւն)։ Ընդ որ զայրացեալ Գէորգայ կըուէ նմա զյանդիմանութիւն արժանաւոր, մինչեւ փութացաւ միջամտել կուսակալ փաշայն եւ յանդիմանութեամբ եւ անարգանօք արտաքսէ ըդէլին ի ժողովոյ։

Յաւուր միում յուղէ զինելիր վկայութեանց որ առաջի դատարանաց (չէրի) եւ այլոց, մինչ մերժէին ցայն վայր զվկայութիւնս ոչ մահմէտականաց, յորմէ օգտէին անարդար թուրքը, դատաւորք եւ վճռատուք (գաղը, միւֆթիւ), օրինագէտք եւ անձինք շահամուք։ Յետ բազում վիճարանութեանց ի կառավարական ժողովի, ասէ, եթէ «իրաւացի էր երեխն մահմէտականաց լսել զվկայութիւնս մահմէտականաց եւ եթ, որք ըստ հաւատոց իւրեանց ոչ ներէին անձանց խօսել զսուտ, զբարտել զայլ ոք, առնել զվկայութիւնս ստավատիրս, զորպիսի օրէնս ունիմք եւ մեք քրիստոնեայք եւ վարէակ յաճախ, զիտացեալ զի քրիստոնեայք ատել ատեն զսուտ վկայութիւնս, սակայն արդ զիտեմք հաւաստեաւ զհակառակ արդիւնս յերկուս կողմանս միանդամայն եւ ի մի բան։ կարէ՞ք դուք ապացուցանել, զի զարդիս մահմէտականք ոչ տան հանապազ զվարձեալ վկայութիւնս սուտս, մինչ ես կարեմ ցուցանել զբազում օրինակս ի պաշտպանութիւնս առարկութեանց իմոց եւ յապացուցութիւնս»։ Ընդ որ պապանձեալ ժողովականաց՝ տան միահամուռ իրաւունս եւ հաստատեն զառաջարելութիւնն Գէորգայ, յորմէ օգտին եւ այլ քրիստոնեայք եւ հպատակք։

Թողցուք զայլեւայլ ինդիրս թաղականս, շինականս, դատականրս եւ ջրայինս, որք ստուարացուցանեն զկենսագրութիւնս զայս։ Ժշեցուք զոմանս ի կարեւորաց միայն, որք պարզէն զինդիրս իրաւաբանականս եւ զկենցաղագէտ ընդունակութիւնս սորա ընդ վարչական հմտութեան։

Զերբակալին զոմանս հայս ի զիւզօրէից նիկոմիտայ՝ ամրաստանեալ, իբր զի տան պաշարս աւազակաց, եւ թէ գողակից եւ կամ գողօնաթաքոյց իցեն։ Ուր ուրեք ներկայացուցանեն զայս դատ կեղծունական կառավարական ժողովոյ։

Գէորգ եպ. յետ ունկնդիրելոյ վիճարանութեանց անդամակցացս համաձայն սովորութեան իւրում, յորժամ կամէին տալ զվճիռ, փութաց պարզել զկարծիս իւր։ Նախ պախարակէ զդոզս, զգողութիւնս ընդ գողօնաթաքոյցս եւ ընդ պաշարատու։ Ապա առարկէ, զի ի դըժ-

ուարանալ կուավարութեան ձերբակալել զգողս եւ զաւազակս, յորժամ պնդեալ են զհետ նոցա խումբ խումբ ոստիկանք եւ պահակը ընդ չինականաց ի բազմաց հետէ, զի՞նչ պարտեն առնել ջաղացանն եւ ընկերք որ զուրկ գտանին ի զինուց եւ ի զինավարժութեանց, պարապեն զցայդ եւ զցերեկ ի ջրաղացս՝ հեռու ի ընակարանաց եւ իր մենակեցս, վտանգ կրկնակի ծանրանայ ի վերայ նոցա, ի միոյ կողմանէ երկնչին ի կառավարութենէ, որ ունի զօրէնս, սիրէ զարդարութիւն, հետեւի ճշմարտութեան, եւ ի միւամէ՝ դողան յաւազակաց, որ ոչ ունին զօրէնս կանոնաւորս, զէնք եւ քմահաճոյք իւրեանց պարունակեն զարդարութիւն և զճշմարտութիւն. ոչ մոռասցուք և զնոսս, որք երբեմն ազդեցին կառավարութեան զյարաբերութիւնս եւ զափահանջս աւազակաց՝ խնդրեալ եւ զոյաշտպանութիւն, եւ ապա հարուածեցան չարաչար եւ զրկեցան ի կենաց ընդ ընտանեաց իւրեանց եւ ընդ անմեղ անձանց, եւ կառավարութիւն փոխանակեաց զոհից կամ պարագայիցն եւ զոչինչ։ Ապա ուրեմն զի՞նչ պարտէին առնել եւ սոքա յորժամ աւազակը պահանջէին ի սոցանէ զպաշար կերակրոյ, տային պահել դողոնս, եւ զի զործ սոցա էին եւ հանապազ ի բացօթեայ դաշտս եւ ի ճանապարհս, զի՞արդ պարտէին առնել, մերժե՞լ զքմահաճոյս աւազակաց, եւ գալ ապաստա՞ն լինել քաղաքաց, եւ յայնժամ ո՞հ հոգայր զպատոյից նոցա եւ բնտանեացն, ունի՞ կառավարութիւն ըստ այսոցիկ զկարեւոր օրէնս եւ զհրահանդս յապահովութիւն այսպիսեաց բաց ի լակոնական կանոնաց եւ օրինաց վերաբերելոց զողոց, աւազակաց, դողոնաթաքրուցից եւ այլն։

Յետ որոյ խորհրդակցեալ վարչական ժողովոյ ի նորոյ, արձակեն անպարտ զձերբակալեալս եւ զբանտարկեալս, զորոց ակնարկեցաք վերագոյն։

Դարձեալ յաւուրս կուսակալութեան հոչակաւոր Նամըդ վաշայի վերոյիշելոյ, յետ մեծի երկրաշարժի Պրուսայու (1844-5թ.), զորմէ ունիմք գրել ի կարգին; կործանեալ կամուրջ Սէր-Պաշի անուանելոյ, ի վեր քան դըրկանտը կամուրջն կամարակապ, դժուարութիւն մեծ էր ժողովրդեան, մանաւանդ Հայոց, անցանել յայսկուսէ յայնկոյս (յաջակոյսէ ի ձախակողմն, նոյնպէս ի Հակառակն) ձորոյ Կէօֆտէրէի եւ երթեւեկել ի շուկայն մեծ, դալ ձախակոյսեան Հայոց ի վարժարանս եւ ի Ս. Եկեղեցի։ Եւ երկարէին ճանապարհք առ ի անցանել ի կամրջէն Ծրկանտուոյ, որոյ ճանապարհածք կամարն եւ եթ խնարհեալ ոչնչացեալ էր, կամ ի կրկին կամրջոց Մաքսէմի (Մահղէնի) - ջրամբարի, որ եւ հաստատեալ կայ անդ ի հին ժամանակաց հետէ առ ի ամբարել զվաճանգաւոր եւ զկործանարար սեւ

ջուր) : Վասն որոյ առաջարկէ Գէորգ Եպ . կառավարական ժողովոյ վերաշինել զկործանեալ կամուրջ Սէթ-Պաշի :

Եետ երկար խորհրդակցութեանց յաղագս դրամական անձկութեանց քաղաքի եւ վարչութեան յերեսաց այլեւ այլ ձախորդութեանց խուժելոց՝ երկրաշարժի , հրկիզութեան խանդարմանց այդեաց եւ որթատնկից եւ այլոց եւ այլոց , որոշեն վերականգնել զկամուրջը , հաստատեալ առնուլ զինզական փարայս յանցորդաց յերկուց կողմանց մինչեւ վճարեսցեն պարտք վերաշինութեան : Յայնժամ առարկէ Տ . Գէորգ Եպ . , եթէ դժուարութիւն մեծ լիցի մանաւանդ աղքատաց , որք դնոյ առնեն ի շուկայէ զկարեւոր պէտս իւրեանց օրականս և զհաց , եւ առ ի գնել զօլսայ զհաց ի մերձաւորագոյն շուկայէ Սէթ-Պաշւոյ , որ արժէ 30-40 փարայ , եւ զնեսցեն տասն փարայի միայն , պարտին վճարել յերթեւեկելս իւրեանց ընդ կամուրջ զհնդական փարայս՝ երկիցս , մինչ դժուարութեամբ իմն զտանեն զտան փարայ ի գին քառորդ կամ կիսոյ մտսի հօլխանց հացի , զիա՞րդ վճարեսցեն զտուրս կամրջոյ . եւ եթէ սեփական պարտք քաղաքի կամ քաղաքային վարչութեան են վերաշինել զկամուրջը : Եւ այսպիսի առարկութեամբք աղդէ ժողովոյն եւ տայ փոխել զորոշումն իւր : Եւ արդարեւ վերականգնեցաւ կամուրջ Սէթ-Պաշւոյ յարդեանց քաղաքին (ի 1855-6 թուականս) , ի ձեռն Հայազգի ճարտարապետի Սարգիս անուամբ և Հայազգի արհեստաւորաց :

Բատ այսոցիկ վայելէր Գէորգ զաղղեցիկ դիրս ի ժողովս , եւ զհամակրութիւնս եւ զսէր յօտարազգիս , մանաւանդ Յոյնք եւ թեմակալ Եպիսկոպոս նոցա եւ Քահանայապետն Հրէից եւ Հրեայք ապաւինէին պաշտպանութեան Գէորգայ ի ծանրակշիռ գործս իւրեանց ազգայինս :

Ոչ էր հեռի (իբր10-15 վայրկեաէ հետիւոտն) Սէրայ անուն պաշտօնատունն կառավարական յԱռաջնորդարանէ Հայոց , յայնկոյս- ի ձախակողմն Կէօֆ-տէրէի , եւ միանդամայն եւ եթ յեօթնեկի մասնակցէր ժողովոյ՝ բաց ի կարեւոր խնդրոց , երթեւեկելով երկիվարաւ եւ սկատուով , ուղեկցութեամբ քահանայից երկուց , որոց մին տանէր յառաջոյ զցուալ Առաջնորդ - Եպիսկոպոսի բարձրացուցեալ ի ձեռս , - երկուց համազգեստեալ ժամակոչաց իրեւ բարապանաց եւ ազգային մըքտարի Հայոց (բատ տեղւոյն քէհեա կոչեալ) : Ի պաշտօնական եւ ի տօնական այցելութիւնս ուղեկցէին եւ ոմանք յիշխանաց եւ յերեւելեաց , եւ փոխանորդ - վարդապետ նստեալ ի ձիս (եւ ի վերջին ամս կառօք) : Ոչ միջամտէր սա պաշտպանութեան անձանց և զործոց իրաւամբք դատապարտելեաց , միանդամայն զգուշանայր յոյժ ի զըրամական եւ տասանորդական գործս եւ ի կապալառութիւնս : Սիրէր